

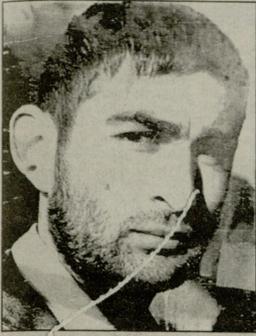

პოეზია შპირველის ყოვლისა

სხვა გზა არ არის — საკუთარ თავს უნდა აჯობო. რახან იტყვიან, უნდა სიღი, სხვა გზა არ არის. ბოლოსდაბოლოს, გასაჯორი უნდა გაჯაორო — თან გავწვილ ჰეშეში შეგაგორებ ცვარი მანანის, ხოტბათა შორის ქონდრის კაცმა გითხრობო მართალი (ვევლაფერს ხევაჲს ვევლან მუხი მალღდან ღმერთი) გამარჯვებული მგლებლის ხროვა მოთმთარახე სხვა გზა არ არის, რამეთუ ხარ დღეს ერთადერთი!

ფიქრები სამოცუციანო პრინციპის დროს

თაობა მიდის სწრაფი მატარებელით, ღია კუხე — ღარბილული ხის ტახტი მანაბლის ცამქრთი. (ჩვენი ცხოვრების შინაარსის ზუსტი სიმპოლი. სულით მტკიცენი გემორბედიან, მათ მივაცდებოთ სულდარღვეულინი), ამ ტახტზე ბეგია დროსატარები ჯერ კიდევ ზალაკთონიდან აგერ არნილ სულაკურამდე... ნაწერი რნება ვისთვის ხურდის რვეულდე, ვისთვის ახალი სივრცეების აფრის აშშული. თაობა კი მიდის ღა მიდის. მიდის და მიდის... ოცდაექვსეტი უმრწამსი ხიდებიან. საქართველოში აჭრალია მოავარი კარტი, ყოველ ჩვენგანში ხის უმინდურ კარტის აჭრული. მალე სახლავებს უმრწამსი თოლი დაბანდის, ბოლოს აბრლი მღერი ტყეშლებს გამაოგანებს და დასრულდება დროთა ცვლაში ეს საუკუნეც, უამრავ ვეულრ შთავრებით მსვრდებავთრების აპოკალიფსი კი კარ გემტრევის ბორბავ-გუგუნი (მებრალბებიან წარღვის ჰირას შთენი საფლავნი) და ამ უშმახრავ მოლოდინში თოქზე გაიფულ თეგზებითი, მავანთ თვალისთვის წერობების გუნდად გამაშული

ბიზი უყვილაკი

თაობა მიდის... უსაშველოდ მიდის და მიდის... და მერამდუნედ აბრუნენ იმ დარკილულ ტახტს.

ცნობები წლის მართ მაყაშვილის სისხლი პასუხს ითხოვს

მინაწერი ნანა ლომინაძის „ბარბანდული“

კოჯრის მიწას რა სტიკოდა? მაყაშვილის ცრემლები. ნათოვლარზე სისხლის კვილად რა ეპმსხარდა? ბალახი. გულანთებულ რანისდ შორის იყვენ უმრწამსები, უბოტილოდ საქართველოდ ქონდათ სისხრად ნანახი. მათი სულის მღვდლავრება მაგალითად კმაროდა — შეგვესწავლა ვაიროთი ისტორიის უფხვები. მაგრამ, ვაგლახ, კოჯრის მიწა იქცა ქერის ხაროდ და ეხოები დაეიმშვეხეთ შვეი შერდებებით: აფსუს, ქვეუის სიღისფრეზე შვიტნებე ქალბო, დაგვესებია თქვენს მომღვწეობა ჭკუაცა და თვალბეც. ვინ გავტრობს, ვის ახარებ, მიწვე სთავყვანებით, ვისი შშორით გაეჯენითაა წმინდა ნატრფალები. უცხო თესლზე გაიყვადლო განხი გვექცე იაგრად, სხვაგვარიოდ კიდევ უფრო უარეს დღეს ვესწრებით. სულგაყიდულთ სიხარბიგან ვერა გავგვიგია რა, განხვებებულ მიწას გმკნითი შვეი შერდებებით. კოჯრის ახე რა აწუხებს? მაყაშვილის წუხილი. ნათოვლარზე სისხლის კვილად რა აღმწხარდა? ტალახი. — თვიდება საქართველო — ზეციით იხის ქუხილი... აღარ გერნება შეიღვებისთვის მძიერ ქალოთშესალაგიც.

დიდი ხნის წინათ, მანის და მანის, ბავშვის ყურს უცხვად როცა სწავდა მუსიკა ქარში, გვრანჯავად წლობი — უხსონი და ბეაინცრული, ვგრანობდი, ჩვენს შორის ოხრდებოდა მისი აღმწერი, შემდეგ და შემდეგ, სტუდენტობის მერსხე, სუფრას უცხვად აღბეგებდა სურნელად წარსულ სურათებს. მძებო, მწერლებო, დიმილით ნუ დამაშენათობთ, თუ გამოვარჩევ (და ამ სურვილს აწ რალა წაშლის) მოთხრობათაიან იმ ერთადგე — „მუსიკის ქარში“

წამიც და შვეი გადაუკვლის მეწამულ ცის ფერს, წამიც და ბნელი დამეკიდრდება ცხვც, მიწაზეც. და განიმქრევა სიღაგეარდე უკუნ წვედისდო. ერთ დროს მშვენიერ ხორცის კროთმა მტერად გაიქცევა, წამიც და შვეი სიღამაზე გაქრება ცაში. გააქვება ყველა სურვილი და თავდათეყვება, წამიც და ერთად დასრულდება ფიქრიც, ცნებაც, ტრფობაც და შორეულზე შორი ბავშვობაც. წამიც და სხვი დააკვდება მეწამულ სივრცეს და საბოლოოდ ვიდრე იგი ცაში იღვება, (სულ ერთი წამით ის დღეები როს გაიღვიპებს, მიმწუხრის ეპიო რომ გავტყობდა სიმშვენიერთა მარად დარნება დადასებულ სივრცის იერთი.

მედი ტბილი ღექისს მიქანულს, ხელე ქუჩაში რა ვინდა. ხელეწვედილი აღაღებულზე რითმა გამზურს დაბლიდან. ეს სტრიქონი იწერება გამოყოფილ სისხშიდან. მზე რომ გადაიწვევდეს, ნაცნობი გზა გიხიდავს. გახიარ თითებს ცივად ეკვრის უთირ, ფულის მსგავსი რამ. შესთვრული ქრისტეს ეკლით, მათხორანი გახშირდა. იქცე ხელი, აქცე ხელი, უკვე თვალს რომ არიდე, აღარსად აქვს გასახვლივი გუშინდელ სიბრბებს — და ქუჩაში გამოფინა ამაყ სულთა კონსება. მზე კი, მზე კი კმაყოფილი მწხველი მომღვებობი, კვალეც რითმის ვისთვის ეძებ, ყოფის ვერ მოხვედლი. ერთი კალბი ღექისს ბედზე — ამოთა ყოველი: როცა ნავექი მიწის დარად ცაც ტკიფილით იფხება და წინაპართ სულებს ფარავს დაეაწვების სისლბი. როცა ჭარბობს ხელეწვედილი მათხორანების წვენება, გამოტრედიბი მემდაცელი — რა მგლავს, რა მეტყვენება: შათი მენეთა წინაპართ სულით, ზეციით თვალმოპრობლებს, ჩვენს კი ქლესებით ვფსობით წარსულს, სადღერგბოლთ ვერყოინობთ. ღამამს ხელეწვის ღამამს რითმის ქუჩა-ქუჩა მიქანული, საქართველო ვეღარ ითმენს ამდენ ცრუ სადღერგბოლს. შთა მიწას, შთა ცაში იღიას და ვეგას სულს. დმერთო, ახე მოთლავ ნუ წავექმი, დმერთო, ნუ იქმ დასასრულს.

შობა-ახალწლის მოციფრო ღამე ესმრბობდა წყვილიან გზახე, ქოლვა ფარავდა მეწხურის სახეს და ქოლვის მიღმა... თბილი ნიღბი. გამოთხოვება გეგავდა ახალი მუხვედრისათვის ხელის გაწვევანს; მშვიდობით, არა. არა — ნახვამის, სანამ სურვილი დაინაცრება. ბოლოსდაბოლოს დადგება ეპიო

თავიბებრების — დრო თვისას ითხოვს და დაფარული უცხო ნიორები რამ განხიოთის, ვინ განხიოთის... მანამდე შობის მოციფრო ღამე ესმრბობდა წყვილიან გზახე, ქოლვა მფარავდა მის ფერმკრალ სახეს და ქოლვის მიღმა თბილი ნიღბი.

ნემამდე, მჯერა, სხვაც აბარებდა მის უკვლავ ქონხურს ქალის ამაყ მსრბებს, სხვათა იმ გრანობის გამოდარებდა ეს შედარება კვლავაც განახლდეს მიწა და ცაა უტყვი მოწამე გარდასულ ეპითა აბორიგენის. მას კი უკვლავი და საოცარი ვახის რტოფოლადი განსეული ვენი ათის წარღვაში ღურჯ სურნელად შეუნარუნა ძალიან თავისმა და ცას მუხრლით ვანსეული მხრებით სამთავისობს და დგას სამთავისად. ეახის ფოთოლი, მთრთოვლარე ცისფრად, სივრცის ჩარჩოში რტოშემართული, კაკეკის ფონზე მურთონავი ცის ფროად კრთის სამთავისი — ძარევი ქართული.

ბუღდენარეულ პატარა ნიტებს მთაქანაეებს მათის ქარი, აშორებს იმ ხეს, რომლის ვეგვესხვს კვლავ ბარტყებმა პირველი თვალის ფუტკდენარეულ პატარა ნიტებს თავის ნებაზე აბრავდა ქარი და სანამ ხურტ და უმწყო ნიტებს გაეშარებებოდა საფურენი მხარი სხვა სამშობლოში გადიოვანს ქარი. ... სხვა სამშობლო კი — ზღაპარი არის!

განმანათლებლის პედაგოგი

ათი ათასი წერტილი

ჩამოსხმანს გუნდს დედაქალაქში ეყარის, კასხს, მარნეულის რაიონების საგეო მეურნეობების მუშაკებმა და თბილისის შღის საგეო პარკის კომპლექსის გერმანიამ დარგეს. აქ იყენებენ ქალაქის ინტელიტურის წარმომადგენლებს, უმაღლესი სასწავლებლების სტუდენტებს და პროფესორ-მასწავლებლებს, რეჟისორებს. ყველა ვალწოდ აღწერს სტუდენტებს და ამბობს: - გამწვანების ერთიანი არაფერია, ეს დარგის და მასში სიახლოვებით ვინსაძლიერებს.

საგეო მეურნეობის მუშაკებს, მთლიანად მისაღებად საქართველოს პარლამენტის ვარჯისა და პუნდრევი რეზერვების დარგის კომპლექსს თავაქლიმარე ვეი ვინსაძლიერებს. როგორც ყოველთვის, მეტეოროლოგები მზარდი ვეი ვინსაძლიერებს - საქართველოს საგეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავაქლიმარე ვეი ვინსაძლიერებს.

სურათი: გუნდს თბილისის შღის საგეო პარკის ტერიტორიაზე.

თბილისი ნიკოლაძის რაიონი

საგეო მეურნეობის მუშაკებს, მთლიანად მისაღებად საქართველოს პარლამენტის ვარჯისა და პუნდრევი რეზერვების დარგის კომპლექსს თავაქლიმარე ვეი ვინსაძლიერებს.

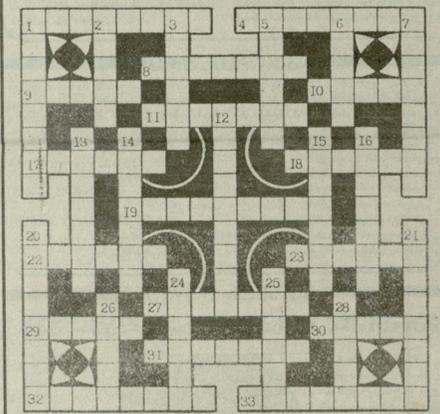
ნათლებს ათი ათასი წერტილი და თქონ სიონი.

განმანათლებლის პედაგოგი
განმანათლებლის პედაგოგი
განმანათლებლის პედაგოგი

განმანათლებლის პედაგოგი
განმანათლებლის პედაგოგი
განმანათლებლის პედაგოგი

კარსპორტი

შეკვრის: 1. მხარეთა თანსწორების პრინციპი რამაც უზრუნველყო, კონსტიტუციის გარეშე... 2. ანტიტების ეროვნულ-განმათავსებელი მოძრაობის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი... 3. მხარეთა ან მოქალაქის სახელმწიფო... 5. კავშირის სახარული და თბილისის კომიტეტების ყოველდღიური ორგანიზაციის, გამოსული 1917-18 წლებში... 6. ეროვნულების მცირე მემკვიდრეობის ამერიკის მკვლევარი მკვლევარი... 7. ხეში ჩასმული სხვადასხვა ფერის ხსნაკე ფორმების შექმნილი გამოსული... 12. სსრკ-ის წინააღმდეგ ფაშისტური გერმანიის აგრესიის ომის დროს კოლხის სახელმწიფო... 13. შერეული (სიონის რამაც ხსენებდა)... 14. სიონის, ნაბიბი, ქველბი... 15. შუაგული მოღვაწე მთავარი შიონის... 16. პარტიის ფურცელი... 20. შიონის აჯანყების ბედელი მეფე რომში (ლ. ს. ძეგლი წყლისაღმრთელი)... 21. ესპანელი კინორეჟისორი, დამდგმელი ფილმისა „პორტუგალიის მიკრომალეული ხალხი“... 24. ლიონის ვულის ან მელდის ქანა მხარე... 25. ქალაქი სრლ ესპანეთში... 26. ფილმ „ლიონის თიბების“ დამდგმელი აგლოლოგი კინორეჟისორი... 28. სახელმწიფო დიხ. კურამაში.

მთავარი: 1. წინსვლა, აღმავლობა... 4. მეფე... 8. რუსეთის რევოლუციური მოძრაობის ქართველი მოღვაწე... 9. მოლოდინი, რწმენა... 10. სვალბი მთხრობა... 11. საბჭოური მუსიკალური საკრავი... 17. პოლიტიკური და კლასობრივი მოწინააღმდეგეობის ანტირუსული საწინააღმდეგეობით... 18. გერმანული მშენებელი, თეატრალური და სხვა გეოლოგი... 19. ლეონინი სპრემის - ახალბაზა შიონის შიონის განმანათლებლის „დავითი“... 19. რუსეთის და საერთაშორისო სოციალ-დემოკრატიული მოძრაობის მოღვაწე, განმანათლებლის „იოსებ“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი... 22. საერთაშორისო ლაბორატორია... 23. მახლობელი აფონსიკის ერთ-ერთი უღმრთესი სახელმწიფო

ყოფილი წყლისაღმრთელი IX-V სს-ში... 27. პერსიანული... 28. აბიბი სიონის ერთ-ერთი მეფე გენრი... 30. ფრანგი მწერალი, ფილოსოფი და პუბლიცისტი... 31. დიხ საზოგადოებრივი ორგანიზაციის წარმომადგენელი კრება... 32. სახელმწიფო დიხ, ურუმბა... 33. კავშირი, ურთიერთობა.

22 მარტი ბავშვთა დღის აღნიშვნის თარიღი

შეკვრის: 1. პერიკლი... 2. მეფე... 3. „ქვეყნი“... 4. „დემოკრ“... 5. უბანი... 6. გრაფი... 7. ბოლო... 10. სტარტი... 14. ანტიხეობი... 15. სეიდბაბი... 19. გენმა... 20. დიხ... 25. მსგავრობა... 26. სახელ... 27. ბრეხტი... 28. გერკოკა... 32. კრავი... 33. ანექა... 34. არიში... 36. სეიდბაბი.

საქართველოს რესპუბლიკა
საქართველოს რესპუბლიკა
საქართველოს რესპუბლიკა
საქართველოს რესპუბლიკა